

ТЕОРЕТИЧНИ И ПСИХОЛИНГВИСТИЧНИ АСПЕКТИ НА БРОЙНАТА ФОРМА В БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК¹

ПЕТЯ БЪРКАЛОВА

ПЛОВДИВСКИ УНИВЕРСИТЕТ „ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ“
barka@uni-plovdiv.bg; petyabarka@gmail.com

ПЕНКА СТАТЕВА, АРТУР СТЕПАНОВ

УНИВЕРСИТЕТ НОВА ГОРИЦА
ЦЕНТЪР ЗА КОГНИТИВНИ НАУКИ ЗА ЕЗИКА
penka.stateva@ung.si, arthur.stepanov@ung.si

РЕЗЮМЕ

Статията съдържа преглед на произхода и употребата на бройната форма на съществителните в българския език. Представят се резултатите от експериментално проучване, включващо 49 участници, за които българският език е роден. То изследва ролята на структурната дистанция между съгласуващите се категории в рамките на именните конституенти, съдържащи числително. Разработката е продължение на изследователската програма на Статева и Степанов (Stateva, Stepanov 2016), включваща корпусно изследване, в което се твърди, че структурното, а не линейното разстояние влияе върху съотношението на грешките при употребата на бройната форма. Въпреки че корпусното изследване установи като ясна отличителна черта ролята на структурното разстояние, текущият психолингвистичен експеримент не повтаря тези резултати. Предлагаме обяснение на резултатите, което взема предвид изчислителна сложност, натоварването на работната памет и образователния статус на участниците.

Ключови думи: бройна форма, грешки в съгласуването, предписваща и описваща граматика

✉ Доц. д-р Петя Бъркалова, Катедра по български език
Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“
ул. „Цар Асен“ 24, бл. 4000 Пловдив, България

✉ Доц. д-р Пенка Статева, доц. д-р Артур Степанов
Център за когнитивна наука за езика, Университет в Нова Горица
ул. Випавска 13, 5000 Нова Горица, Словения